

система, норми побудови та оформлення різних типів текстів, жанрово-стилістична приналежність мовних засобів, використання мови у різних соціокультурних та соціолінгвістичних контекстах, функції, що виконуються мовними засобами у мовленні, включаючи сферу професійного спілкування.

Інформаційні джерела:

1. Alimehmeti, G., Fia, M., & Paletta, A. (2024). The sustainability-to-employment pipeline: the impact of SDG-related curricula on graduates' employability. *Studies in Higher Education*, 1–15. <https://doi.org/10.1080/03075079.2023.2299328>
2. Cook V. Multi-Competence and Effects of Age // The age factor in second language acquisition. Clevedon: Multilingual Matters, 1995. P. 51–66.
3. Cook V. Portraits of the L2 User. Clevedon: Multilingual Matters, 2002. 347 p.

КОМПЕТЕНЦІЇ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Бірченко Н.О., канд. екон. наук, доц.
Державний біотехнологічний університет

Сталий розвиток і діджиталізація є взаємопов'язаними і взаємозалежними процесами, що формують сучасний світ. Діджиталізація проникає у всі сфери діяльності, змінюючи підходи до роботи і вимоги до компетенцій фахівців. Компетенції, орієнтовані на забезпечення сталого розвитку в умовах цифрової економіки, є надзвичайно важливими для досягнення Цілей сталого розвитку, ухвалених ООН.

Сталий розвиток потребує від фахівців нових компетенцій, зокрема здатності швидко адаптуватися до технологічних змін, зменшувати екологічний вплив діяльності підприємств завдяки інноваціям, а також забезпечувати соціальну відповідальність і економічну ефективність. Діджиталізація, у свою чергу, сприяє удосконаленню багатьох процесів через сучасні інструменти для збору та аналізу даних, які підтримують ухвалення рішень на засадах сталості.

Професійна компетентність охоплює сукупність знань, навичок, цінностей та особистісних якостей, необхідних для якісного виконання професійних обов'язків. В умовах сталого розвитку важливими елементами професійної компетентності стають: цифрова обізнаність та адаптивність, екологічна відповідальність та ресурсозбереження, етична і соціальна відповідальність, критичне мислення та інноваційність, системне мислення та управління змінами.

Уміння працювати з новими технологіями є фундаментальною навичкою для фахівців у будь-якій галузі. Це включає навички роботи з програмним забезпеченням для аналітики та управління даними, що дозволяє більш ефективно використовувати ресурси. Наприклад, аналітика великих даних допомагає прогнозувати попит на продукцію і знижувати обсяги виробництва, що сприяє скороченню викидів і збереженню ресурсів.

Фахівці мають усвідомлювати екологічні наслідки своєї діяльності і впроваджувати заходи, які знижують вуглецевий слід і витрати ресурсів. В умовах діджиталізації ці компетенції включають здатність оптимізувати використання ресурсів, віддаючи перевагу стратегіям переробки, вторинного використання і ресурсоефективності.

Діджиталізація піднімає нові етичні виклики, пов'язані із захистом даних, забезпеченням конфіденційності, кібербезпеки та уникненням дискримінації у сфері праці. Фахівці, орієнтовані на сталий розвиток, повинні мати компетенції для етичного вирішення цих питань, враховуючи добробут працівників і громад, у яких вони працюють.

Оскільки діджиталізація швидко змінює умови роботи, фахівці повинні мати критичне мислення для аналізу та оцінки впливу технологій на довкілля, суспільство та економіку. Інноваційний підхід допомагає швидко адаптуватися до нових умов та впроваджувати рішення, орієнтовані на зниження негативного впливу діяльності.

Системне мислення є важливою компетенцією для управління складними процесами в умовах діджиталізації. Здатність бачити взаємозв'язок між окремими елементами бізнес-процесів, економічних, соціальних та екологічних факторів допомагає досягати збалансованого розвитку. Крім того, управління змінами в умовах діджиталізації вимагає здатності адаптувати підприємство до швидких змін.

Інструменти діджиталізації, які як аналітика великих даних (Big Data), інтернет речей (IoT), штучний інтелект (AI), хмарні технології та блокчейн, сприяють цьому, допомагаючи ефективніше управляти процесами та підвищувати стійкість підприємств до змін. Так, використання великих даних дозволяє збирати і аналізувати величезні обсяги інформації для ухвалення рішень, що базуються на фактичних даних. Це допомагає оптимізувати процеси виробництва, логістики та управління ресурсами, знижуючи витрати й негативний вплив на довкілля.

IoT-пристрої дозволяють відстежувати й аналізувати споживання енергії, стан обладнання, умови навколишнього середовища тощо. Це сприяє зменшенню втрат ресурсів і забезпеченню екологічної стійкості.

AI використовується для моделювання і прогнозування, що допомагає оптимізувати процеси і знижувати витрати. Підвищувати точність планування та прийняття рішень. Завдяки AI підприємства можуть швидше реагувати на зміни ринку, покращувати якість обслуговування клієнтів та виявляти потенційні ризики, що підвищує їх конкурентоспроможність і сприяє сталому розвитку.

Використання хмарних сервісів дозволяє зменшити потребу в фізичній інфраструктурі, а блокчейн технологія допомагає забезпечувати прозорість і відстеження виробничих ланцюгів, що є важливим для етичного споживання та відповідальності підприємств.

Попри численні переваги, діджиталізація несе й нові виклики, серед яких – необхідність постійного навчання та адаптації до технологічних змін, ризики кібербезпеки, а також ймовірність втрати робочих місць у зв'язку з

автоматизацією. Проте розвинені цифрові компетенції, орієнтовані на сталий розвиток, допомагають фахівцям знайти нові можливості в умовах трансформації ринку праці, підвищити свою цінність на ринку і відповідати запитам сучасного суспільства.

Для формування професійної компетентності, орієнтованої на сталий розвиток, застосовуються нові освітні методи та практики: практикоорієнтоване та проєктне навчання, інтерактивні методи навчання тощо.

Отже, компетенції фахівців, спрямовані на сталий розвиток в умовах діджиталізації, є ключем до досягнення Цілей сталого розвитку. Вони сприяють екологічній стійкості, економічній ефективності й соціальній відповідальності. Розвиток цих компетенцій є обов'язковою умовою для успішної діяльності фахівців в умовах сучасного світу, який швидко змінюється під впливом нових технологій.

КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО: ЯК ФАХІВЦІ МОЖУТЬ СПРИЯТИ СТАЛОМУ РОЗВИТКУ

Бобонець Є., здоб. ВО

Науковий керівник – **Сагачко Ю.М.,** канд. екон. наук, доц.

Державний біотехнологічний університет

Сталий розвиток є важливою глобальною метою, що орієнтована на збереження природних ресурсів, економічне зростання та соціальну рівність для майбутніх поколінь. Концепція сталого розвитку вважається панівною ідеологією XXI ст., що пояснюється усвідомленням світовою спільнотою необхідності забезпечити узгодження інтересів сучасності і майбутнього таким чином, щоб економічне зростання здійснювалося на раціональних засадах, з урахуванням принципової обмеженості наявних ресурсів і важливості гармонізації зв'язків між економічною, соціальною і екологічною системами [1].

Вперше зміст категорії «сталий розвиток» було визначено на глобальному рівні як концептуальний стрижень проєктів ООН, спрямованих на захист навколишнього середовища. Автором поняття «сталий розвиток» в сучасному розумінні є прем'єр-міністр Норвегії Гру Харлем Брундланд, яка вперше сформулювала його у 1987 р. у звіті Міжнародної комісії з навколишнього середовища і розвитку «Наше спільне майбутнє». Відповідно до її визначення, сталим є такий розвиток, що задовольняє потреби сучасності, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольнити свої власні потреби. При цьому сталий розвиток являє собою не законсервований стан гармонії, а динамічний процес змін, у якому масштаби експлуатації ресурсів, напрям капіталовкладень, орієнтація технічного розвитку та інституційні зміни узгоджуються із нинішніми і майбутніми потребами. Варто зазначити, що за